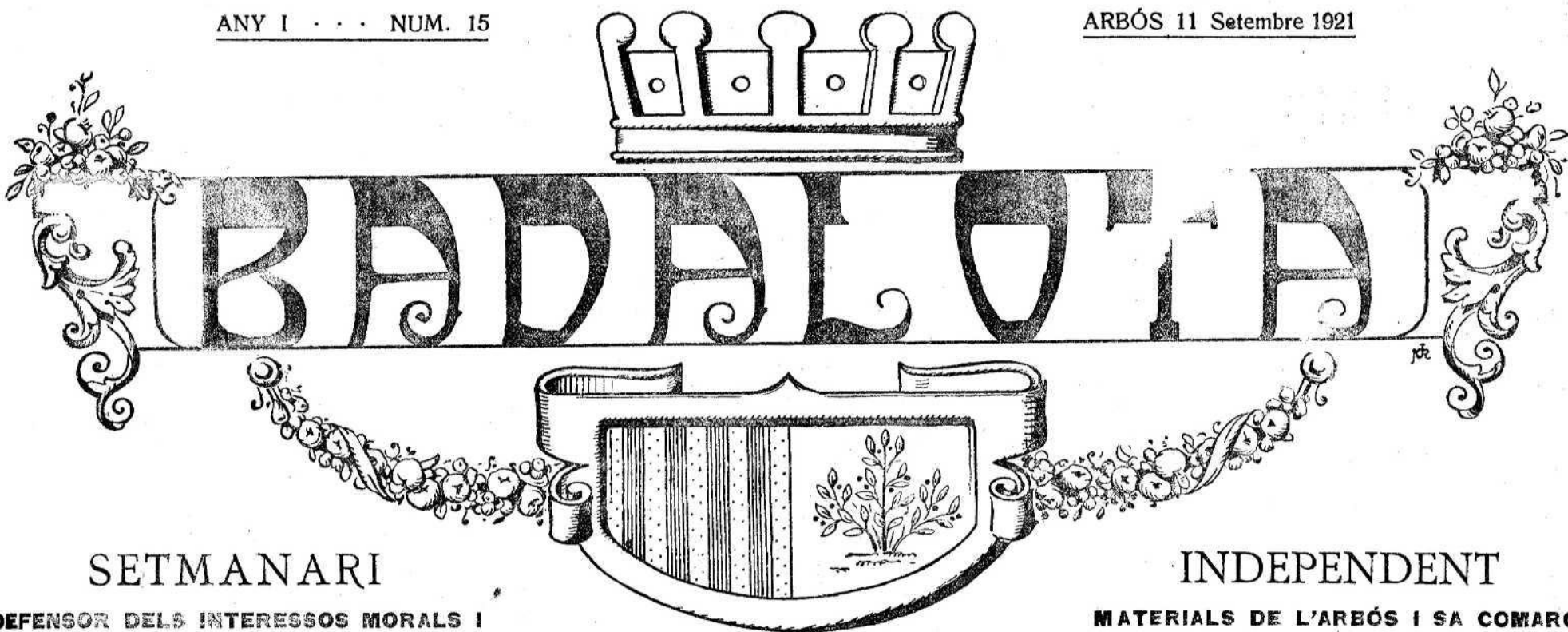

SETMANARI

INDEPENDENT

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS I

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Arbós i comarca, un mes, 0'50 ptes. : Fora, trimestre, 2 ptes.
Estranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
A PREUS DE TARIFA

BANC COMERCIAL DE TARRAGONA

AGENCIA DE ARBÓS

Cuidem de negociar totes les operacions de

BANCA I BORSA

PER ESPANYA Y EXTRANJER

Comptes corrents a la vista i a plaç

en pessetes, francs, suïços, belgues, dollars, lliures, liras, marcs i corones

Deposít de Valors

Caixa d'Estalvis

PAGUEM EL CUPÓ VENCIMENT PRIMER DE SETEMBRE

Dr. Francesc Carbonell

METGE DE L'HOSPITAL CLÍNIC

CIRURGIA — MATRIU — VIES URINÀRIES

Consulta de 1 a 2 i de 7 a 8

Carrer Nou de S. Francesc, 5, pral. Telèfon 361-A

BARCELONA

L'onze de Setembre

Casanova, màrtir de les llibertats de Catalunya, caigué de mortal ferida en el el Baluart de Sant Pere el dia 11 de Setembre de 1714 durant l'heroica defensa de Barcelona contra els detentadors de nostra nacionalitat.

La ciutat rompent ses muralles o com diu el poeta:

per sobre el clos de pedra saltant com un lleó

ha crescut magnífica envorçant el lloc on caigué ferit el conceller en Cap. Mes l'ombra d'aquest encara s'hi aixeca vindicativa, feta realitat per bronzina escultura, fent revivre a nostres ulls l'heròica lluita, recordant-nos l'oprobri en que caigué Catalunya, alentant-nos per a reconquerir nostra pròpia i integral personalitat.

Benaugradament la sang dels herois no fou vesada endebades: Catalunya, decadenta ja, quedà aturada de moment pel colp que volgué anorrear-la; mes son íntim ser restà intacte; amb son treball començà a refer casa, del treball en vingueren els cants, d'aquells l'amor a la llengua i a l'estudi de l'història pàtria que, enardint els cors, els mogué a ressuscitar glòries passades i feu bategar els espe-

rits en el desig de fer renèixer la pàtria en tots els ordres de l'activitat. I així, de progrés en progrés, la marxa cap a la seva recatalanització ha estat contínua. Avui Catalunya té plena consciència de sí mateixa, sap qui fou, sap ço que és, sap el que vol ésser.

Per això el poble català remembra la data del onze de Setembre no a la falsó romàntica cobrint marbres i bronzes amb vels de dol, exhalant clams elegíacs sobre els drets nacionals perduts, sinó que fa florir el terrer regat amb la sang dels herois en toia geganta, cobrint el monument que personalitza a en Rafel Casanova amb un encimbellament de flors, corones i llaurers. No plora, sinó que canta d'esperança. No veu en En Casanova al últim defensor de nostres llibertats, sinó al iniciador del esperit de revolta i agafant la bandera i l'espasa del patrici moribund l'arbora i s'obra pas cap a la realització de son ideal: ésser amo de sí mateix.

I cosa formosa: allí avui s'hi trobaran retent homenatge tots els catalans per encontrades que siguin les idees: i és que així com aquell acurullament de flors, que cada u hi porta, se sosté formant ramell colossal perquè l'estàtua hi posa ànima de bronze, l'idea que representa el monument—el sant amor a la pàtria—és igualment el nexa que ager-

mana totes les activitats catalanes per mes disgregades i contraposades que puguin semblar.

BADALOTA té també avui un recort pels herois i s'enfervoriza amb son exemple. Té l'anhel d'esser una espurna, encara que mince, del foc que abranda l'esperit català i fa voç per a un pròxim esdevenidor d'una Catalunya senyora i majora en son propi casal.

Divulgacions Pedagògiques

Quatre parets derruïdes i dos o tres forats que fan de finestres amb vidres o sense: tals i no exagerem, són la major part de les escoles d'Espanya. Veritat és que molts creuen que res més fa falta. Mentre hi hagi lloc per a tancar els nens si fa no fa de la mateixa manera que es tanca un remat a l'estable, ja no es creuen obligats més ni els pares ni autoritats locals. No obstant no és d'ells la culpa i menys dels pares que de ningú. Qui s'ha cuidat de dir-los ço que deu ésser l'Escola? Si ho ignoren, com se'n poden preocupar? Si tots els pares que tenen nens d'edat escolar compreguessin clarament la importància de l'Escola i la coneguessin tal com es la moderna, la que pot complir l'objecte que ara se li reconeix, estem segurs de que no solament la demanarien sino que la exigirien com a qüestió prèvia als que demanessin els seus vots. No els culpem, doncs, si dormen en la fosca nit de la Ignorància: la nit és per a dormir.

Més càrrecs que els pares mereixen ja les autoritats locals. No és la seva missió mirar pel bé del poble que representen? I qui pot negar que unes de les grans aventatges d'un poble es posseir una bona escola? Hom dirà que, en general, tampoc comprenen prou la valor de l'educació i que no s'entenen de qüestions pedagògiques. No ho neguem; pero una autoritat que vulgués complir amb zel les seves obligacions, no n'hauria de tindre prou de saber que certa obra portaria un bé als seus representants per a sentir-se esperonat a realitzar-la.

Demes les autoritats tenen mitjans d'enterar-se i tracten persones que els podrien assessorar perfectament. Malgrat aquestes circumstancies la major part restan indiferents davant d'aquest problema trascendental! Les qüestions d'ensenyança no els interessan. Reneguen de la imperfecció dels homes d'avui i no es cuiden de perfeccionar els de demà. Voldrien que el roure fornís es doblegués per a adreçar-la, pero deixen que els nous plançons creixin tan tortos com aquells que ja no poden curar.

Però la culpa mes gran es a dalt, allí on coneixen el mal i poden i no volen posar-hi remei. Per als del capdamunt no hi poden haver atenuants:

tenen el saber i el poder, els falta únicament el voler. Poseeixen, per tant la màxima responsabilitat, ja que depèn de la seva lliure voluntat posar remei al mal i el consenten perquè no volen el bé.

Ho fa que estan mal informats? No coneixen potser, la verdadera situació de les escoles rurals? No, no es això. Les paraules de dos ministres ens convenceràn del contrari. Veiem ço que deia N'Amali Gimeno en una inauguració de curs: «L'estadística oficial dels deficiències escolars dona una trista ensenyança. Hi ha escoles rurals que s'han hagut de tancar perquè la seva finestra única la seva única obertura per on es veia el blau del cel i la verdor dels camps, l'únic forat per on hauria d'entrar l'aire sà i pur per als pits infantils; donava a un cementiri! Altres són l'antecambra de la presó del poble i serveixen de pas a la conducció dels que van amanillats. N'hi ha que no més estan separades del hospital per una paret estreta».

I en Romanones en una memòria que presentà a les Corts l'any 1910 parlava d'aquesta manera: Molts dels locals de les escoles constitueixen veritables atentats a la salut de l'infància.

Hi ha escola que serveix d'entrada a un cementiri i els cadàvers són dipositats a la taula del professor, abans del sepeli, per a cantar els darrers responsos. N'hi ha d'altres on els pobres nens i nenes no poden entrar fins que en treuen les bèsties que van a pasturar; algunes són tan reduïdes que quan fa una mica de calor s'emmalaltexen els nens per l'escassetat d'aire i falta de ventilació, i també s'en troben que són dipòsit de fems en fermentació i se li acudeix a alguna autoritat local dir que d'aquesta manera estan els nens més calents a l'hivern».

Donen esgarripança aquestes paraules dites per un ministre d'Instrucció Pública, i encara en dona més la consideració de que fa onze anys que les va dir i tot segueix igual, com si la voluntat dels governs i la consciència ciutadana fossin impotents contra una tan gran iniquitat.

Cal reaccionar contra el *statu quo* de la ensenyança; no val a dir que a nosaltres ens han ensenyat en aqueixos locals i d'aqueixa manera, perquè això no es cap raó. Els nostres avis s'havien de gastar la salut, la paciència i el temps per anar a ciutat: nosaltres ens hi porta còmodament el tren en poques hores. Amb els adobs químics mantenim perfectament les plantes i augmentem les collites; avans això no es podia fer pas. Pensem, demés, en els avenços de les ciències, la indústria i el comerç, dels quals no en podien gojar les passades generacions. I nosaltres que ens cuidem tan curosament dels camins, de les vies, de les plantes i de tantes altres coses, hem de deixar abandonats els nens? És que no val el més el fracàs home que totes les demés obres juntes de la creació?

ANICET VILLAR

Festa dedicada al il·lustre fill de la comarca FRA DIONISI DE LLORENS.

Per tractar-se del eminent fill de Llorens, Fra Dionisi (en el món Pau Figueres), reproduïm a continuació l'article publicat pel *Diario de Costa Rica* el dia 4 del prop-passat Agost:

«En la mañana del domingo pasado, todo lo que hay de valer en la sociedad cartaginesa despidió en la estación del Atlántico de aquella ciudad (1) al eminente y sabio sacerdote Fray Dionisio de Llorens, Superior de la Congregación de los Reverendos Padres Capuchinos, que salió en compañía de Fray Eduardo para México, en donde permanecerá por espacio de varios años.

Fray Dionisio de Llorens ha sido sin duda alguna, una de las figuras más prominentes de Costa Rica, en los tiempos presentes, en su difícil y delicada misión que le fué encomendada; llegado al país, hace próximamente 15 años, se dedicó con verdadera fé a sus trabajos i así

(1) Cartago, segona població de Costa Rica.

en los tiempos de dolor como en los de prosperidad de la antigua metrópoli, puso a su servicio su cerebro y su corazón. Aún estaban frescos en la memoria de todos los cartagineses los esfuerzos realizados por Fray Dionisio cuando en el año 1910 aquella ciudad se vió abatida por el terremoto, él y sus compañeros supieron consolar a los afligidos vecinos, llevando por todos lados sus palabras cariñosas de consuelo.

La partida de Fray Dionisio a otros lugares deja un inmenso vacío en aquella ciudad, difícil de llenar, y la sociedad de Cartago, queriendo testimoniar su simpatía al estimable viajero, le ofreció en la noche del sábado un espléndido banquete, el cual se efectuó en el salón comedor del Hotel Francés.

A las 19 horas se reunieron en el salón del hotel los invitados, y poco después desfilaron hacia el salón comedor, en cuyo centro estaba colocada la mesa, artísticamente decorada con claveles tintos; una magnífica orquesta, dirigida por don Jorge Mata, ejecutó la marcha de Aida, mientras los invitados desfilaban y ocupaban sus puestos.

Ocupó el centro de la mesa, que tenía la forma de una U, Fray Dionisio, quien tenía a su derecha al señor Presidente del Congreso, Lic. don Arturo Volio, Fray Eduardo, señor Comandante de Plaza Coronel don Gonzalo Figueroa, don Nicolás Cassasola, don Gregorio Mata, don Manuel Antonio Céspedes, don José Giralt, señor Oxandeberry, don Julio Peña, don Jorge Villafranca, don Sebastián Naranjo y don Daniel Herrera. A la izquierda se encontraban el señor Gobernador de la Provincia don Francisco Jiménez O., don Luis Demetrio Tinoco, doctor don Mariano Figueras, don José Oreamuno, Lic. don Nicolás Jiménez, Lic. don Jorge Ortiz, don Guillermo Tristán, don Carlos Arias, don Carlos Peralta, don Francisco Céspedes, don Manuel Freer y don José Miguel Jiménez.

Durante la fiesta reinó la más cordial animación entre los concurrentes, dándose por terminada a las 22 horas.

A la hora del champaña el Lic. don Arturo Volio ofreció en brillantes y conceptuosas frases, aquella demostración de cariño y simpatía hacia Fray Dionisio, poniendo de relieve su meritoria labor en beneficio de los cartagineses. A las palabras del Lic. Volio contestó vivamente emocionado Fray Dionisio, quien agradeció mucho aquella espontánea demostración de cariño.

Durante la ausencia de Fray Dionisio queda como Superior de la Comunidad Fray Agapito de Olot.

Nosotros deseamos una feliz travesía al estimable franciscano que ha puesto al servicio de Costa Rica su cerebro y su corazón y sus energías, y que al llegar al suelo mexicano recuerde que aquí dejó grandes afectos entre sus muchos amigos.»

Com són les criatures alemanyes?

No vos creieu, llegidors, que al voler referir-vos ço que són les criatures alemanyes, us vulgui dir si són grans o petites, grasses o primes, puig que amb això no hi pot haver cap discussió, per ésser en aquest món cada u com Déu l'ha fet. Al referir-me doncs al que són les criatures alemanyes, vull dir que són de les que estan a més altura de la Civilització, Educació i Instrucció. D'on ve la Civilització i Educació d'una criatura, jove, o persona ja d'edat? De l'Instrucció. Comparem, per exemple, un jove de 16 anys que tingui instrucció, i un altre que no en tingui: el que en té veurem que sempre es presenta amb modes; quan parla, les paraules surten netes de sa ànima; quan conversa amb una persona de més edat, li respon sempre modestament i d'una forma com si tingués por d'ofendre a la persona amb qui parla, repugnant ensems tots els fets inhumans i apolant tot el que per Déu està ben fet. Tot al revés passa en el que no té instrucció—que prou desgràcia es per ell el que els seus pares no n'hi hagin donada—: es presenta sense cap classe de modes; si entra en un establiment, ni bon dia ni Deu vos guard se sab treure de la boca, fent l'efecte com si no hagués entrat cap persona; quan enraona, per cada quatre paraules netes que li surten de la boca, en diu cinc d'expressió poc decorosa, creient-se ell que el parlar malament fa fi; i així mateix podriem fer ressaltar molts i molts fets de joves de 16 anys que si tinguessin instrucció, foren altra cosa del que són avui.

Doncs aquesta distinció que veiem a Espanya dintre el jovent, aquí a Alemanya no es veu. Aquí no hi ha cap nen ni nena, sia pobre sia ric, que des de l'edat de 6 anys fins als 14 no vagi a l'escola: així de petits ja se'ls hi veu l'educació i l'instruc-

ció que tenen; quan va a comprar a un establiment un nen de 7 anys, per exemple, la primera cosa que fa al entrar es treure la gorra i saludar; quan el dependent, després d'haver-li correspost el salut, li pregunta el que vol, ell contesta: «faci el favor de donar-me... tal cosa»; i quan el dependent ho té preparat,—conservant aquest l'instrucció que el senyor mestre l'hi ensenyà, i la pràctica que els seus pares l'hi han inculcat—diu al nen: *si ets servit; a nen, content d'esser tractat com una persona, ho remerça i entrega els diners al dependent, el qual tot seguit torna les gràcies, contestant el nen: *per servir-lo, bon dia tingui; bon dia, l'hi respon el dependent, que ha sigut pujat com ell: això el dia de demà, el minyó farà el mateix que fa ara el dependent. Aquest nen, doncs, ja a l'edat de set anys, puja amb una educació gran, i continuant anant a l'escola fins els catorze, es trobarà que serà un fadrí ric d'instrucció i educació, i amb aquestes dues coses adquireix la civilització, ço que ha de tenir tota persona, podent-se així presentar a qualsevol part del món i fer cara a tots els entrebancs de la vida.**

L'altre dia m'estava dient un veí, que la seva esposa i sa filla petita de 8 anys, se n'havien anat a passar 15 dies a casa dels seus pares, que estan ven distants unes tretze hores en tren, i que al retornar la seva esposa, una altra filla que té de 11 anys hi aniria a passar un mes i que després retornarien les dues filles soles a la seva companyia. Dieu-me, llegidors, quina es la contesta vostra referent a aquest cas? Alguna mare segurament dirà que si aquells pares s'estimessin les filles com a les haurien d'estimar, no les deixarien anar d'aquesta manera i menys essent tant lluny; però dieu-me: en una Nació com es Alemanya en la que el primer al últim està ben instruit i educat, qui és qui pot desconfiar de ningú, sabent que sols es trobarà amb persones igualment educades i instruídes?

Això a Espanya no es veu gaire, i no és pas perquè les espanyoles siguin diferents de les alemanyes, és senzillament perquè aquestes posseeixen en grau superior l'instrucció i educació.

J. F. B.

Frankfort del Main, Agost de 1921.

CARTA OBERTA

Sr. Director de BADALOTA.

Molt Sr. nostre: L'objecte de dirigir-li aquesta lletres que esperem es dignarà donar cabuda en el setmanari que V. dirigeix, es per a protestar de la lleugeresa amb que ha publicat en el número del dia 4 dels corrents un escrit sense firma, de conceptes equivocats que atanyen a un excel·lent amic, el qual per son zel, abnegació i patriotisme en favor dels pobres soldats, mereix tota nostra admiració i profund agraïment.

I entengui que aquesta comissió es la que pren els acords i la que feu imprimir les segones fulles (no pas quins); per consegüent no sabem que cap encarregat ni proposés.

En quant el gasto inútil de la nova impressió (sis pessetes) no s'en preocupin; prou sabem que no mermarà un cèntim de la quantitat recaudada.

El saluda

La Comissió Pro-soldat de l'Arbós

Arbós 6 de Setembre de 1921.

Veritablement és curiós tot ço que ha passat. Sentim que la Comissió s'hagi donat per entesa en una cosa en que nosaltres no li hem immiscuida per res.

Si vam publicar l'escrit a que es refereix aquesta carta oberta, no va ser per lleugeresa sinó després de ben meditat, perquè creïem, i continuem creient, que tenim tota la raó. Aquí hi ha hagut un gasto inútil—menys mal si no ha mermat la quantitat recaudada—o el de les primeres fulles (que distretament anomenarem *pasquins*) el de les segones. Per res ens hi ficariem si no fos que en les primeres hi vam intervenir nosaltres, sacrificant nos i oferint molt gustosos l'espai necessari en BADALOTA; lamentem més que el nostre sacrifici no hagi servit per res. Nosaltres ens referirem al *excel·lent amic*, i que ell va ésser qui ens va venir a veure per a publicar les primeres fulles, i a més per ell hem rebut la preser carta oberta.

Per consegüent repetim a la digna Junta de Dame que formen la Comissió que no hem dit res per elles, que ens mereixen tot el respecte.

La Fabril Espanyola

DE FRANCESC ILL PADRO

FABRICA DE SERRAR I MOLI DE FARINES

Teléfon número 690

ARBOS DEL PENEDÉS

LA SARDANA

CERES (1)

I

La sardana es la dansa més bella
de totes les danses que's fan i es desfan,
és la mòbil magnífica anella
qu'amb pausa i amb mida va lenta oscil·lant.
Ja's decanta a l'esquerra i vacil·la,
ja volta altra volta a la dreta dubtant,
i s'en torna i retorna intranquil·la,
com mal orientada l'agulla d'imant.
Fixa's un punt i es detura com ella...
Del contrapunt arrencant-se novella,
de nou va voltant.

La sardana és la dansa més bella
de totes les danses que's fan i es desfan.

II

Els fadrins, com guerrers que fan via,
ardits la punteigen; les verges no tant;
mes, devots d'una santa harmonia,
tots van els compassos i els passos comptant.
Sacerdots els dirien d'un culte
que en mística dansa se'n vénen i van
emportats per la simbol oculte
de l'ampla rodona que'ls va agermanant.
S'el contrapunt el bell ritme li estrella,
para's, sospesa de tal meravella...

Lo ritme tornant,
la sardana és la dansa més bella
de totes les danses que's fan i es desfan.

III

El botó d'eixa roda, quin era
qu'amb tal simetria l'anava centrant?
Quina mà venjativa i severa
buidava la nina d'aquest ull gegant?
Potsé un temps al bell mitg s'hi apilaven
les garbes polsoses del blat rossejant,
i els suats segadors festejaven
la pròdiga Ceres saltant i ballant...
Del contrapunt la vagant cantarella
és estafeta passada d'aucella
que canta volant:
la sardana és la dansa més bella
de totes les danses que's fan i es desfan.

IV

No és la dansa lasciva, la innoble,
els uns parells d'altres desaparellant:
és la dansa sencera d'un poble
que estima i avança donant-se les mans.
La garlanda suaument se deslliga;
desfent-se, s'aixampla, esvaint-se al voltant;
cada mà, tot deixant a l'amiga,
li sembla prometre que ja hi tornaran.
Ja hi tornaran de parella en parella!
Tota ma pàtria cabrà en eixa anella,
i els pobles diran:
la sardana es la dansa mes bella
de totes les danses que's fan i es desfan.

JOAN MARAGALL

(1) Deesa dels fruits de la terra, en la mitologia grega. N. de la R.

CRONICA ARBOSENCA MUNICIPAL

Sessió del dia 5 de setembre.

Assisteixen els Regidors senyors Pujol, Roig, Soler, i Amiguet, presidint l'Alcalde senyor Cruafigas.

El senyor Alcalde dona compte de la visita feta al senyor Enginyer en Cap d'Obres Públiques per interessar-

li l'arranjament de la carretera i de la promesa feta d'atendre degudament a dita reparació.

Es llegeixen les conclusions aprovades per l'Assamblea de representants del país i dels pobles perjudicats per les últimes inundacions, celebrada en la Diputació de Tarragona el dia 26 del finit Agost. Queda pendent per una altra sessió el determinar la subvenció amb que l'Ajuntament contribueixi a la subscripció iniciada per la Diputació Provincial per a remiar els perjudicis de caràcter municipal.

A proposta del senyor Pujol, per unanimitat s'acorda adherir-se al homenatge a Rafel de Casanova, expressant aquesta adhesió a la Comissió Executiva de Barcelona i issant la Bandera Catalana en el balcó de la Casa Comunal durant el dia 11 dels corrents.

I s'aixeca la sessió.

RELIGIOSA

Diumenge, dia 11, XVII després de Pentecostès. Avui Ofici amb exposició del Santíssim Sagrament i a continuació reso de les lletanies dels Sants per alcançar la protecció Divina en la guerra al Marroc. Catecisme de Perseverància; a la tarda, doctrina a dos quarts de quatre, i a les 5 Rosari, funció a la capella de Nostra Senyora dels Dolors, continuació de la Novena al Sagrat Cor i plàtica.

Misses: Dimarts, a dos quarts de vuit, de devoció al Sagrat Cor; dimecres, a la mateixa hora, per Antoni Rosell; diumenge a les set per Mercè Mayner (a. c. s.).

Bateigs: Dia 4, Montserrat Ribas Morató, filla d'Abel i Josepa; dia 9, Joan Rovira Martí fill de Pere i Maria.

Obits: Dia 9, enterrament i funeral de Josepa Casals Maravillas: rebé els santíssims Sagraments; al mateix dia, enterrament i missa d'Angels del pàrvul Josep Solé Palau (a. c. s.).

AGRICOLA

Poc moviment es nota encara per a les operacions de la verema, ja que els raïms no són pas madurs, no obstant és de creure que en alguns indrets de la comarca, donada la poca sanitat dels fruits, serà precis començar aviat.

■ ■ ■

Segons hem vist aquests últims dies, i per notícies d'altres punts, el preu del vi ha experimentat una alça. Acullim emperò, amb alguna reserva les dades que hem llegit de Tarragona de que el preu corrent sigui de 33 a 33'50 pessetes la càrrega. Tant de bò que fos veritat, com també el que es pagués la verema—com diuen les noves de la capital—a 8'50 i a 9 pessetes el quintà.

ESCOLAR

El dilluns prop passat obrien de nou ses portes les Escoles de nois i noies. Aquestes reberen per primera volta les lliçons de la nova mestresa Na Maria Farré, qui prengué possessió del seu càrrec el dia 1 del present.

Desitjem que la seva estada en aquesta vila li sigui agradosa ensems que durable i de profit per a les seves deixebles.

VARIA

Acullim amb simpatia l'idea del nostre confrare «El Baix Penadès» de Vendrell d'enviar el periòdic als joves que per la campanya del Marroc han tingut de deixar llurs cases, i creient que els serà agradós el saber noves del seu poble, fem present a les famílies d'aquesta vila que hi tinguin algun individu, que molt gustosament els hi remetrem el nostre setmanari, sense costes de cap mena, si ens donen llurs direccions ben detallades.

■ ■ ■

La família Roquer-Pons, com a comiat del seu estiu elg en aquesta vila, obsequià el diumenge prop passat a les seves amistats amb un ball al Saló d'Ambaixadors de la seva torre «La Giralda». Als concurrents se'ls serví un ben arranjat refresc. Feren els honors de la casa la distingida esposa del senyor Roquer i la seva germana senyora de Pons, les quals amb sa acostumada amabilitat atengueren a les famílies que assistiren al acte.

A aquesta galanteria correspongué la família Pons-Rusca invitant als senyors Roquer-Pons i demés famílies al ball que en sa torre «Bellesguart» es celebrà el dijous dia 8 del present; doblement fou agradable aquesta festa puix que tinguérem la satisfacció d'estrenyar la mà al nostre amic don Joan B. Pons, qui, després d'un llarg viatge pels llocs devastats per la guerra Europea, de nou ha vingut aquesta vila, i ens relatà amb tota mena de detalls quant havia vist en aquells països de desolació.

Alerta — Alerta — Alerta PROPIETARIS

BOMBAS PRAT amb el 15 per 100 de descompte sobre els preus de llista que es faciliten gratuïtament. Rosend Martí. - Carrer Major 15 - Arbós

Veïns de l'Arbós i comarca, si voleu menjar **CARN DE MOLTO I VADELLA** primera qualitat, aneu a l'acreditada i antiga taula de la **MARIAGNA** establerta sota els porpics de la plaça. Els que desitgin talls de vadelles escullits, podran obtenir-los avisant un dia per l'altre.

Pneumosol Castellvi Balsàmic-reconstituent

BRONQUITIS - CATARROS - TUBERCULOSIS - DESGANA
DEBELITAT GENERAL

De venda en totes les bones Farmacies i en la del autor:
Farmacia Castellvi, VENDRELL

Un bon sabó estalvia temps roba i diners

SABONS ARPA

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de
LLUIS ROMAGOSA
FÀBRICA EN SANT MARTI (Barcelona)

Blondas y Encajes al bolillo Mantelerias Bordados

E. Vall-Borrás

Major, 33 Arbós

Condal, 7 Barcelona

Si necessiten plantes, flors i arbres fruiters de tota mena a preus molt reduïts, dirigiu-vos a

En Florenci Suriol

Corredor de l'acreditada jardineria d'

En Miquel Batlle

Rambla Catalunya, 58 Telèfon 3913 A.
Barcelona

PERE ALBORNÀ

Construcció i Decoració

de Cels-rasos de guix

— ESTUCS DE TOTA MENA —

SANT PERE, 18 i 20, i VIDAL, 4

Vilafranca del Penedès

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770
Representant a l'Arbós : Ramón Escarrà : Major, 34

Merceria ——— *Ramón Ribé*
—— i Novetats

Grans existències en genres de punt
Roba blanca confeccionada per a Senyora i nens
Camiseria, Corbateria, Cinturons i demés articles per a senyors

BRODATS A PREUS BARATISSIMS

Banos, Ombrel·les, Paraigues i Mosquiteres

SECCIÓ DE BISUTERIA I PERFUMERIA

—— **PREUS SENS COMPETENCIA** ——

Major, 25

ARBÓS

VINDEX

AVISADOR AUTOMÀTIC
—— **D'INCENDIS** ——

LES AMERIQUES

Liquiden totes les existències

Visiteu aquesta casa i compreu sense ganes

Pisanes blau solit. . . . 1'25 pts. m.

Etamin Inglés variats colors. 1'25 “ “

Percals “ “ “ 1'50 “ “

Mitjes punt inglés número 8. 1'75 “

antes a 3'75 pessetes

Cotons : Llanes : Sedes
Genres de Punt
CAMISES

Tot amb rebaixes assombroses

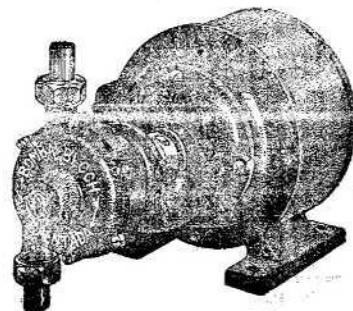
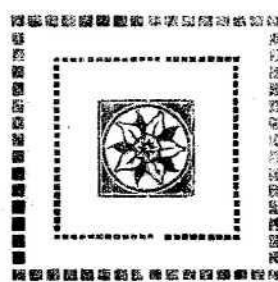
Plateria, 11

ARBÓS

Telèfon 679

BOMBA BLOCH

Aigua a qualsevol altura

Es la bomba preferida perquè eleva una gran quantitat d'aigua neta a qualsevol altura, mitjant un consum insignificant de força i sense exigir cuidados ni atencions de cap mena. No requereix ni tan sols engrassa. Es una bomba capaç per a realitzar un treball intens i no incurrir en interrupcions ni averies. No causa la menor molestia. Posada en marxa es fàcil i ràpida al alcans d'una criatura. No fa soroll ni desplaça molt de volumen.

Representant pel Vendrell i Comarca:

V. PUIG

Llibertat, 1 i Recó, 2 - Vendrell - Telèfon núm. 77

Elaboració de ví sense alcohol

MARCA MOSTUVA (nom registrat)
CINTO RIBOSA

Banyeres del Penedés

(Tarragona)

TALLER DE PINTAR

amb gran assortit de papers per a decoració de tota classe de habitacions a preus sumament barats

FRANCESC RIBAS COLL

MAJOR, 54. - ARBÓS

PREPARACIÓ DE COLORS de totes classes a preus reduïts

BIGUES

de totes menes

La Fabril Espanyola

ARBÓS

Joan Calaf

COMERCIANT

VINS I ATMETLLES

Telèfon 664

BANYERES

Taller de Coneleria Frederic Borrel

COMPRA DE MARES I TARTRA

Venda de botes usades degudament reparades a punt d'omplir
N'hi ha de totes cabudes desde mitja carga a vuit cargues

PREUS MÒDICS

Cases Noves ——— ARBÓS ——— Telèfon 68